

Bjelašnica i Visočica-BiH 02.03. - 04.03.2012.

Bjelašnica i Visočica su planinski dragulji Bosanskih planina. Prva poznata po skijaškom centru i olimpijskim igrama a druga nepoznata i najboljim poznavacima planina. Nalaze se jugoistočno i južno od Sarajeva. Povezane su markiranim stazom bosanske transverzale i na taj način dostupne planinarima. Na istočnoj strani Bjelašnice nalazi se poznati olimpijski skijaški centar gde su održane XIV Zimske olimpijske igre. Uobičajeni pristup planini, za planinare i mnogobrojne ljubitelje prirode, je sa severne strane iz Pazarića koji se nalazi na magistralnom putu Sarajevo-Mostar. Upravo se sa severne strane nalaze planinarski domovi (Podgradina, Stanari, Sitnik, Javornik i dr.). Na najvišem vrhu Bjelašnice(2067m), nalazi se meteorološka opservatorija. Pored opservatorije najpoznatiji vrhovi Bjelašnice su Krvavac(2062m), Velika i mala Vlahinja(2056m), Veliki strug(2026m) i drugi. Bjelašnički plato je kraškog tipa sa mnogobrojnim vrtačama i jezerima. Vremenske neprilike su veoma česte pa je vremenska prognoza nepredvidljiva. Planina se ne preporučuje neiskusnim planinarima bez obzira što je izvanredno prekrivena markiranim stazama. Visočica je nastavak Bjelašnice smeštena iznad kanjona Raketnice koji je u zadnje vreme veoma interesantan mnogobrojnim istraživačima i planinarima koji se bave kanjoningom. Najviši vrhovi Visočice su Džamija(1967m), Vito(1960m), Parič(1941m), Subar(1820m) i drugi vrhovi sa strmim padinama i ostrim grebenima. Planina je dugo bila nepristupačna planinarima osim najvećim zaljubljenicima prirodnih lepota. Izgradnjom asvalnih puteva sve je više posećena. Novi dom na Vrelima u Tušilima, planinarskog društva Treskavica iz Sarajeva, je približio planinu široj javnosti. Pristup Visočici je sa Bjelašnice i Babinog dola preko Šabića i Tušila do planinarskog doma.

Početak uspona na Bjelašnicu

Zajedno sa nama su i planinari Pd Konjuha iz Tuzle. Krećemo se ka vrhu skijaškom stazom kroz Kolijevku. Vreme sunčano bez vetra idealno za planinarenje. Jedino je vrh Bjelašnice u magli. Izlaskom iz šume ugledasmo naš današnji cilj. Lagano se krećemo zaleđenom stazom a pogled nam stalno ide unazad na sunčane vrhove Jahorine i Trebevića.

Detalj sa uspona u pozadini skijaški centar

završni uspon

opservatorija(2067m)

Na vrhu Bjelašnice(2067m) se nalazi meteorološka stanica sa sobom za planinare. Dočekaše nas ljubazni domaćini sa vrućim čajem. Nakon kraće pauze nerado izlazimo iz tople sobe, fotografisemo se na brzinu i još brže natrag. Doživismo na vrhu pravu mećavu i pravo lice Bjelašnice. Već sa prvim desetinama metra nizbrdo je nestala zimoća. Sad možemo i laganije. Spuštamo se sa planine drugom skijaškom stazom do početka žičara. Odmah nastavljamo ka domu odmaramo se i pripremamo za večernje druženje. Baš je naporno. Naveče nam domaćini prirediše nezaboravno veče. Pevalo se uz harmoniku, gitaru i ćevape do kasno u noć.

skijalište

Planinarski dom na Igmanu-Prijatelj prirode

Planinarska kuća u Tusilima-Vrelo

Početak uspona na Visočicu

Sutradan smo krenuli ka Visočici. Vreme prelepo sunčano sa beskrajnim vidicima. Treskavica nam je kao na dlanu. Vijugavim asfaltnim putem, mestimično zaleđenim, probijamo se kroz beskonačnu belinu.

Nakon jednog sata stižemo do planinarskog doma polazne tačke za današnji uspon na Vito. Sneg nalego čvrst idealan za uspon. Na čelu kolone je Damir na skijama. Polako se približavamo planini već utabanom stazom. Prethodnog dana su alpinistički kursisti utabali stazu-hvala im. Veoma brzo, a nismo baš tako planirali, stižemo na snežnu zaravan. Pred nama je snežni cirk oivičen Mokrim stenama i vrhovima Visočice(Vito i Subar). Odlučismo da krenemo desno ka Subaru pa na greben ka Vitu. Napredujemo izvanredno neki i sa derezama. Pred sam greben donosimo odluku da grupa nije spremna da se grebenom penje na vrh. Srećom tu je Subar nešto niži od Vita za utehu.

Kolona ka vrhu

Vito

Uspon ka Subaru

Cela grupa je popela Subar(1820m) a Damir se popeo i na Vito(1960m). Uživali smo u povratku na suncu. Nakon osveženja u domu nastavljamo ka Bjelašnici i planinarskom domu na Malom polju. Pakujemo se i rastajemo od domaćina. Zadužili su nas puno pa jedva čekamo ponovne susrete. U povratku za Beograd obidismo Bašćaršiju i njene nadaleko čuvene čevape, tufahije, urmašice i.....

Vođa puta, izveštaj i fotografije: [Vladislav Matković](#)